

Útgáfufélag: FRJÁLS FJÖLMIDLUN HF.
 Stjórnarformaður og útgáfustjóri: SVEINN R. EYJÓLFSSON
 Frankvæmdastjóri og útgáfustjóri: HÖRDUR EINARSSON
 Ritstjórar: JÓNAS KRISTJÁNSSON og ELLERT B SCHRAM
 Aðstoðarritstjórar: HAUKUR HELGASON og ELIAS SNÆLAND JÓNSSON
 Fréttastjóri: JÓNAS HARALDSSON
 Auglýsingastjórar: PALL STEFÁNSSON og INGÓLFUR P. STEINSSON
 Ritsjórn, skrifstofur, auglýsingar, smáauglýsingar, blaðaafgreiðsla, áskrift,
 ÞVERHOLTI 11, SÍMI 27022
 Setning, umbrot, mynda- og plötugerð: HILMIR HF., ÞVERHOLTI 11
 Prenturi: ÁRVAKUR HF. – Áskriftarverð á mánuði 550 kr.
 Verð í lausasölu virka daga 55 kr. – Helgarblað 65 kr.

Sigur Kvennalistans

Engum blandast hugur um að til ýmissa stórtíðinda dró í kosningunum á laugardaginn. Klofningurinn í Sjálfstæðisflokknum varð afdrifaríkur, útreið Alþýðubandalagsins var mikil og frammistaða forsætisráðherra á Reykjanesi var glæsileg. Steingrímur kom, sá og sigr-aði.

En hversu sem mönnum kann að vera hugleikið um útkomu gömlu flokkanna þá má ekki gleyma sigri Kvennalistans. Hann var í alla staði eftirtektarverður og afar glæsilegur. Það var að vísu ljóst samkvæmt skoðanakönnunum síðustu dagana fyrir kosningarnar að kvennalistakonur voru í sókn, en engu að síður kom fylgi þeirra í opna skjöldu, ekki síst vegna þess að ekki fór mikið fyrir Kvennalistanum í fjölmöldum. Hvorki í auglýsingum né öðrum áróðri. Þær læddust inn baki-dyramegin, unnu sína kosningabaráttu í kyrrþey og náðu sínum árangri hávaðalaust.

Alveg undir lok kosningaslagsins varð einum fram-bjóðanda þeirra á að lýsa yfir andstöðu gegn Atlants-hafbandalaginu og varnarliðinu, en ekki einu sinni svo viðkvæm afstaða virtist hafa neikvæð áhrif. Nema þá að hún hafi ekki verið slys eins og margir héldu? Nema þá að þær kvennalistakonur hafi gagngert og viljandi spilað út þessari skoðun sinni til að höfða enn frekar til vinstri sinnaðra kjósenda sem augljóslega hópuðust til þeirra í þessum kosningum? Að minnsta kosti er ljóst að Alþýðubandalagið geldur fyrst og fremst framgöngu og framboðs Kvennalistans.

Það er hins vegar bæði ósanngjarnt og rangt að halda því fram að Kvennalistinn höfði eingöngū til vinstri sinnaðra kjósenda. Kjarni málsins er sá, að listinn höfðar til allra kvenna og jafnvel líka til karla sem skilja og styðja málflutning Kvennalistans í kvenréttindabar-áttunni almennt. Þær kvennalistakonur eru einfaldlega í jarðsambandi og tiltölulega hávaðalaus kosningaher-ferð þeirra, án auglýsinga, án málagns, án yfirþyrm-andi slagorða, er skýr sönnun á því. Mega aðrir og eldri flokkar læra ýmislegt af þeim málatilbúnaði nú þegar rætt er um nauðsyn auglýsinga og fjölmíðlafárs til að ná eyrum kjósenda. Árangur Kvennalistans er vísbending um allt annað. Hann er vísbending um að málstaður skilar sér, málflutningur ber árangur, ef hann er rökfastur, einfaldur og á hljómgrunn.

Konur hafa í auknum mæli farið út á vinnumarkað inn. Konur hafa öðlast aukna menntun. Konur hafa orðið sjálfstæðari í atvinnu, sambýli, í orði og æði. En þær sitja enn í láglauastörfum. Þær eru enn undir-máls í félagslegum efnum. Þær eru langt á eftir körlum í trúnaðar- og forystustörfum. Þær eiga enn á brattann að sækja í hugarfari, skilningi og afstöðu samfélagsins í jafnréttismálum. Tilgangur Kvennalistaðs hefur ekki aðeins verið sá einn að koma fleiri konum til áhrifa heldur líka að temja þjóðinni annars konar hugsun og viðhorf til stöðu konunnar. Það eru þessi viðhorf sem skyndilega hafa náð eyrum kjósenda, einkum og sér í lagi yngri kvenna. Yngri konur eru ekki bundnar á klafa gömlu stjórnmalaflokkanna, þær hugsa ekki póli-tík til vinstri eða hægri. Þær skilja þörfina fyrir sterkan málsvara í sölum alþingis og hafa komist að þeirri niðurstöðu að sá málsvari sé sterkastur í eigin samtökum, eigin flokki. Þess vegna kusu þær Kvennalistann í þessum kosningum.

Kvennalistinn er ekki lengur nýr og líttill flokkur. Kvennalistinn er kominn til að vera. Ellert I